

Is Van der Stok meer decoratief in zijn dierfiguren, Franken's werk is de kunst der verbeelding; zij is niet louter versiering of verluchting, maar een voorstelling die ons een gedachte suggereert.

Van der Stok tracht naar een „vulling van het vlak”, en steekt in kris en bij kras met zijn guts de witte vogels uit den zwarten fond. Zijn techniek is zuiver en echt, soms voor de flamingo's o.i. wat te zwaar. Dergelijke sierlijke ranke beesten hebben een soepeler, gevoeliger lijn noodig; voor de sneeuwhoen, de pinguins en de ooievaar is zijn techniek beter geëigend.

Jan Franken heeft voor de maanden Januari en Februari een „stadje in den winter” gemaakt. In Maart en April het arbeidersgezin aan den maaltijd, de voorjaarsmaanden symboliseert hij door een jong boeren-deerntje onder een boom, waarvan de lichte behandeling van het loof ons aan bloesem doet denken.

Ook den zomer en herfst synthetiseert hij in het landschap, om den winter te besluiten met een tweetal oude, moede zwervers.

Van uitbeelding en gedachte gaat zijn werk dieper dan dat van v. d. Stok. Hij wil méér bereiken, dan eenvoudig een afbeelding, en hij bereikt dit ook dikwijls. Zijn prenten wekken een sfeer, die past bij de maanden, waar zij boven geplaatst zijn, en die ons in den loop van het jaar, 'slevensgang doen kennen.

Een andere kalender, die vorige jaren wat droog en saai was, en ook als „geheel” nu nog niet bijster geslaagd, omdat zij nòch decoratief, nòch naturalistisch is, werd ontworpen door Chr. le Roy.

Het is een artistiek-botanische kalender, en als zoodanig is „de botanie” dan ook het uitgangspunt geweest. Dit jaar echter is meer getracht van de teekeningen der planten iets aardigs en pittigs te maken, wat bij enkele bladen ook wel gelukt is. De moeilijkheid is hier om de planten, botanisch juist te teekenen en er tevens een goede, evenwichtige plaat van te maken, en dit is lang niet ieders werk.

Van der Vecht heeft, met zijn in zwarten steendruk met wat goud uitgevoerde kalender, gepoogd in vier bladen de wisselingen des jaars te symboliseeren, en het is meer de suggestieve prent-aan-den-wand, dan de kalender waar hij het oog op gehad heeft. Als kalender zijn de bladen te onduidelijk, onbruikbaar feitelijk. Zijn letters en cijfers vormen slechts een soort omlijsting van de plaat die op zich zelf wel van een fijnen toon, van een rijke verbeelding is, en als zoodanig dan ook een rustige, beschaafde versiering onzer kamer.

Zonderling loopen deze vier door kunstenaars ontworpen kalenders in opvatting uiteen; zij komen allen slechts hierin overeen, dat het doel waarom het gaat bij een kalender, voor geen der ontwerpers het uitgangspunt is geweest. Wij kunnen ze dan ook feitelijk niet als kalenders beschouwen, maar willen ze als houtsnede en litho echter gaarne waardeeren. R. W. P. Jr.